

2 Δεκεμβρίου: Εορτάζει ο Όσιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης

/ [Βίοι Αγίων](#)



Σήμερα η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Προφήτου Αββακούμ, του Οσίου Αββακούμ του εν τω όρει της Καλαμιθάσης στο Φτερικούνδι και της μάρτυρος Μυρόπης. Επίσης, εορτάζουμε τη μνήμη του Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου, του οποίου η αγιότητα διακηρύχθηκε το Νοέμβριο του 2013.

Ο Προφήτης Αββακούμ προέβλεψε, σύμφωνα με το βιβλίο του, στην Π. Διαθήκη, την απελευθέρωση των συμπολιτών του από την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα και προείδε τη δόξα του Θεού, η οποία αποκαλύφθηκε στον κόσμο δια του Υιού και Λόγου του Θεού.

Ο Όσιος Πορφύριος, που επίσης εορτάζουμε σήμερα, κατά κόσμον Ευάγγελος Μπαϊρακτάρης, γεννήθηκε στις 7 Φεβρουαρίου 1906 μ.Χ., στην Εύβοια. Η

οικογένειά του ήταν πολυμελής και με αρχές. Ο πατέρας του έφυγε στην Αμερική, για να δουλέψει στην κατασκευή της διώρυγας του Παναμά.

Ο Ευάγγελος φύλαγε πρόβατα στο βουνό και είχε παρακολουθήσει μόνο την πρώτη τάξη του δημοτικού. Λόγω της μεγάλης φτώχειας, πήγε στη Χαλκίδα και μετά στον Πειραιά να εργαστεί.

Δωδεκαετής έφυγε για το Άγιο Όρος, με τον πόθο να μιμηθεί τον Άγιο Ιωάννη τον Καλυβίτη. Η χάρις του Θεού τον οδήγησε στην καλύβη του Αγίου Γεωργίου Καυσοκαλυβίων, όπου και αφοσιώθηκε με πνεύμα απόλυτης υπακοής σε δύο αυτάδελφους Γέροντες.

Επέστρεψε στην Εύβοια, όπου εγκαταβίωσε στη Μονή του Αγίου Χαραλάμπους Λευκών. Το 1926 χειροτονήθηκε ιερέας στην Κύμη από τον Πορφύριο Γ', Αρχιεπίσκοπο Σινά, ο οποίος του έδωσε το όνομα Πορφύριος. Με πολλή άσκηση και πνευματικό κόπο, ο Θεός δώρισε στον π. Πορφύριο το διορατικό χάρισμα.

Το 1940, λίγο πριν από την εμπλοκή της Ελλάδας στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ο Όσιος Πορφύριος εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, όπου ανέλαβε καθήκοντα εφημερίου και πνευματικού στην Πολυκλινική Αθηνών, πλησίον της πλατείας Ομονοίας.

Τον Ιούνιο του 1991, προαισθανόμενος το τέλος του, και μη θέλοντας να κηδευθεί με τιμές, αναχώρησε για το καλύβι του Αγίου Γεωργίου στα Καυσοκαλύβια του Αγίου Όρους, όπου είχε καρεί μοναχός πριν από περίπου 70 χρόνια, και το πρωί της 2ας Δεκεμβρίου 1991 παρέδωσε το πνεύμα στον Κύριο.

Τα τελευταία λόγια που ακούστηκαν από το στόμα του ήταν λόγια από την αρχιερατική προσευχή του Κυρίου, αυτά που τόσο αγαπούσε και πολύ συχνά επαναλάμβανε «ἵνα ὥσιν ἐν», δηλ. ενότητα όλων στο όνομα του Ιησού Χριστού εντός της Αγίας μας Ορθοδόξου Εκκλησίας.